

str. 170, první odstavec na str. 179, třetí celá věta na str. 185. Ještě jiný charakteristický příklad je v první větě posledního odstavce na str. 192, kde se diplomant vzdává slova a bez upozornění, bez uvozovek nechává promlouvat soudce Fenyka, načež si na konci odstavce opět bez upozornění bere slovo zpět ...

Práce je doplněna seznamem použitých zdrojů. Mezi monografiemi jsou nesprávně zařazené dokumenty Druhého vatikánského koncilu, některé papežské dokumenty a Kodex kanonického práva. Jak mezi monografiemi, tak i mezi periodiky jsou uvedené nejenom tituly z doby před rokem 2008, ale i některé novější texty. Výborně je zpracován seznam nálezů Ústavního soudu ČR. Mezi „jinými zdroji“ je zařazena také diplomantova rigorózní práce z roku 2008. Neměla být rigorózní práce zařazena spíše mezi monografiemi?

Práce obsahuje nevelký počet překlepů. O první z nich čtenář zakopne hned na prvním řádku poděkování, ale jinak překlepy neubírají práci na srozumitelnosti. Na dvou místech (str. 28 a 34) je třeba opravit jméno autora – mladého kolegy v oboru – Jakuba Kříže.

Závěr:

Předložená diplomová práce svým rozsahem (přes 200 stran) výrazně překračuje běžnou délku diplomových prací. Při obhajobě této práce by bylo vhodné mimo jiné odpovědět na dvě následující věci:

(1) Diplomant předložil práci s úplně stejným názvem, jako byla první verze této diplomové práce, již dříve, a sice na Právnické fakultě Plzeňské univerzity jako rigorózní práci a při její obhajobě 4. 6. 2008 prospěl. V této druhé verzi diplomové práci s novým názvem je dřívější rigorózní práce uvedena v seznamu použitých zdrojů, ale v textu na ni není žádný odkaz. Otázkou zůstává, nakolik tato diplomová práce (doslova) kopíruje dřívější rigorózní práci, a zda je možné za pravděpodobně (z velké části) stejný text získat dva diplomy na dvou různých vysokých školách. Novější témata z doby po roce 2008 a teologický exkurs činí necelou čtvrtinu práce.

(2) Diplomant by se mohl při obhajobě vyjádřit k tomu, zda doslovné citování (kopírování) z dříve publikovaných textů (nejenom jeho rigorózní práce, ale i církevních dokumentů a nálezů Ústavního soudu) bez uvozovek a uvedení tohoto převzetí (kopírování) v poznámce odpovídá metodě akademické práce. Tento způsob práce zřejmě není ani tak formálním problémem, ale spíše metodickým problémem. Rozumí diplomant, o čem je DH a GS, anebo spíše intuitivním citěním vynajde z dokumentu charakteristické formulace, a z těch potom kolážovým způsobem seskládá svůj text? V diplomové práci se diplomant opakovaně hrdě hlásí ke svým učitelům – doc. Příbylovi, prof. Hrdinovi, Skalickému a Treterovi. Tito kolegové však přece nepiší tak, aby převážně bez citování kompilovali a shrnovali formulace z cizích textů, ale publikují svoje původní myšlenky.

Zajímavá diskuze by se mohla otevřít nad vhodností nového názvu této diplomové práce vzhledem k jejím třem poměrně samostatným částem.

Návrh na hodnocení:

Posouzení a rozhodnutí dvou výše zmíněných problémů přenechám komisi při obhajobě.

Kvůli rozmanitosti tří částí práce je obtížné formulovat návrh na jedno závěrečné hodnocení: První část je **velmi dobrý** souhrn, ale pořád jen souhrn (kompilace) českého konfesního práva. Druhá (teologická) část je zpracovaná kopírovací metodou, tj. na úrovni magisterského studia **problematicky** a **neúplně**, nakolik se nedostane k současné diskusi dané problematiky. Třetí část práce je **dobrá**, je sepsaná souhrnnou, kompilační a kopírovací metodou, avšak z větší části podaná už podruhé.

13. srpna 2013

P O S U D E K
oponenta diplomové práce

Jméno studenta: JUDr. Jan Klail
Studijní program: Teologie služby
Název práce: Ústavní základy konfesního práva ČR
Oponent: Jiří Kašný

Hodnocení:

Předložená diplomová práce „Ústavní základy konfesního práva ČR“ se věnuje aktuálnímu tématu náboženské svobody. Skládá se ze tří celkem svébytných částí. Jako první část je možné považovat shrnutí českého konfesního práva od počátků moderní doby do dneška (str.13-76). Tato část je zpracovaná metodou výčtu legislativních pramenů a jejich stručného popisu, nepouští se do systematické analýzy jejich vývoje a postupných změn. Celkově tato část nepřekračuje tradiční výklad, který lze najít v současných českých učebnicích konfesního práva.

Za druhou část je možné považovat šesti stránkový „Malý exkurs o nauce církve o vztahu státu a církve v učení II. vatikánského koncilu“. K této části je možné obsahově přiřadit ještě odstavec z *Pacem in terris* na str. 62 a dva odstavce o *Dignitatis humanae* na str. 62 a 68/69. Tento exkurs velmi vhodně zařazuje problematiku náboženské svobody do koncilního učení, odkazuje na některé relevantní dokumenty a zmiňuje některé dřívější komentáře, ale k současné teologické diskuzi o náboženské svobodě se nedobere. Text tohoto exkursu je plynulý a neproblematický. Při bližším pohledu však vyjde najevo, že jednotlivé odstavce jsou zpravidla sestaveny z několika diplomantových vět a z řady doslova okopírovaných vět z dokumentů, které jsou uvedeny bez uvozovek jako nepřímé citace. Tak např. odstavec o DH na str. 62 je poskládan z jedné diplomantovy věty a ze tří okopírovaných vět z dokumentu. Odstavec o DH na str. 68/69 přináší rovněž jednu diplomantovu větu a ostatní je okopírovaný text z dokumentu bez uvozovek. Podobně jsou zpracované myšlenky z koncilních dokumentů, např. odstavce s odkazy č. 118, 120, 125... Diplomant i komise mohou při obhajobě zvážit, nakolik tento způsob zpracování teologických aspektů náboženské svobody odpovídá magisterskému studiu Teologie služby. Mnohem zajímavější by však při obhajobě mohla být diskuze o aktuální problematice teologie náboženské svobody v souvislosti s církevními restitucemi, o které publikoval i vedoucí této diplomové práce.

Třetí část diplomové práce je nejrozsáhlejší a podle diplomanta také stěžejní pro tuto práci. Věnuje se nálezům Ústavního soudu ČR, které se vztahují k případům ústavně právní ochrany svobody svědomí a náboženského vyznání a ústavně právní ochrany autonomie církví a náboženských společností. Tato část je sepsaná rozsáhlým a informativním způsobem, což lze jen ocenit. Nepoužívá důsledně metodu analýzy nálezů Ústavního soudu a následného hodnocení.

Ve srovnání s dřívější diplomantovou rigorózní prací jsou v této třetí části diplomové práce nově sepsané nálezy vydané po roce 2008: v diplomové práci str. 140-142, 153-196 a několik odstavců v závěru. Při obhajobě bude jistě příležitost tyto údaje upřesnit. Při příležitosti zpracování nejnovějšího nálezu diplomant popisuje svoji metodu jako „vybírání toho nejdůležitějšího“ a „vystižení toho nejpodstatnějšího“ (str. 178). Tady i jinde ve své diplomové práci označuje použitou metodu jako „telegrafickou“, což znamená, že zmiňuje pouze vybrané body, aniž by je analyzoval a hodnotil. Řada neshod podmětu a přísudku, nebo neshody jiných větných členů mohou být spíše než češtinářskou nepozorností výsledkem cut-and-paste metody bez uvedení zdroje. Jen jako příklad může posloužit poslední odstavec na str. 166, druhá věta na